

[Alfred Jensen.]

tydeligt, allerede under krigen og umiddelbart efter befrielsen hos statsbanerne en klar erkendelse af, at de trafikproblemer, hovedstaden stod over for, kun kunne løses på forsvarlig vis, hvis man byggede tunnelbaner, eller undergrundsbaner, som var det ord, man anvendte på daværende tidspunkt. Det vil sige, at de problemer, vi behandler her, burde have været ført frem til løsning på et tidligere tidspunkt.

Jeg kan vel deltage i beklagelsen over, at de forslag, der ligger her på bordet, og som kom i sidste uge, er kommet så sent på folketingsåret, men jeg vil dog ikke surmule over, at de kom i dette folketingsår. Det forekommer mig, at det er en fordel, lovforslagene kommer frem, så de kan komme til behandling. Jeg vil også tro, at der skulle være en mulighed for, at folketinget kunne gøre disse lovforslag færdige, så vi kommer nærmere løsningen af disse problemer, end vi ellers ville have været. Jer vil også gerne hertil føje, at vi i den kommunistiske gruppe ikke er blinde for, at de gammelkendte problemer, som lovforslagene omhandler, om udbygning af S-banerne og anlæg af tunnelbaner er blevet alvorligere, end de har været, og dertil kommer så løsningen af det, man kalder den individuelle trafik. Jeg vil ikke tro, at man kommer uden om også at tage fat på den side af sagen og bygge tunneler for den individuelle trafik, hvis ellers trafikken skal afvikles på nogenlunde hurtig og forsvarlig måde, men det betyder ikke, at vi mener, man skal tage fat på at løse det spørgsmål først. For os står det sådan, at problemet den kollektive trafik først og fremmest må løses, og det er i og for sig også den tanke, regeringen er inde på, og som flertallet af ordførerne, har jeg vel lov til at sige, har givet tilslutning til.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vi ved flere lejligheder har rejst disse spørgsmål, fordi vi ønskede, at en ombygning af Hareskovbanen blev fremmet, at anlægget af Køgebugtbanen blev fremmet, og at man tog fat på at løse undergrundsbaneproblemet her i København. Vi er ikke modstandere af, at Lundtoftebanen anlægges, men vi har den opfattelse, at Hareskovbanen og Køgebugtbanen så ab-

solut må have førsteprioritet. Det drejer sig om områder, hvor befolkningen har behov for en udbygning af banerne, hvor man længe har ventet derpå, og hvor kommuner og befolkningsgrupper ofte har fremsat ønske om en hurtigere løsning, end tilfældet nu bliver. Derfor må jeg holde for, at man bør drage omsorg for, at disse to baner får førsteprioritet.

Jeg er opmærksom på, at ministeren såvel her som ved andre lejligheder har peget på den mangel på teknikere og arbejdskraft, som eventuelt vil komme til at gøre sig gældende. Heroverfor synes jeg det er be rettigt at slå fast, at da problemerne ikke er nye, burde man i administrationen have udarbejdet de nødvendige detailprojekter for Køgebugtbanen og Hareskovbanen. Jeg ved i øvrigt ikke, om der for sidstnævnte banes vedkommende er så store problemer. Det drejer sig om et dobbeltspor og om-lægning til elektrisk drift. Jeg vil tro, at det er mindre krævende end anlægget af de to andre baner, hvor det drejer sig om nyan-læg.

Hvad tunnelbanerne angår, skal jeg ikke komme her og give råd, hverken om dybde eller linjeføring. Jeg vil tro, at der foreligger materiale nok; jeg vil tro, at de ønsker og tanker, der kan komme i betragtning, allerede findes i materialet. Jeg ved ikke, om man kan gå så vidt, som en tidligere departementschef gjorde, da han sagde angående trafikforholdene, at den første paragraf må være den: der skal ikke samles mere materiale. Jeg vil tro, at der findes materiale nok til afgørelse af, hvilke skitseprojekter man skal vælge, og derfor ser jeg heller ikke med samme bekymring på nedsættelsen af det udvalg, der skal udarbejde skitseprojekter, som andre. Jeg går ud fra, at der er et så righoldigt materiale, at man ret hurtigt kan blive færdig med sådanne skitseprojekter. Jeg ved naturligvis ikke, om det bliver tilfældet, men jeg kan ikke tænke mig, at arbejdet skulle kunne trække i langdrag på grund af mangel på materiale. Det forekommer mig, at det, man har set gennem årene, er så omfattende, at der må være nok at bygge på for et sådant udvalg. Derfor har vi ikke betænkeligheder ved, at man nedsætter to udvalg, dels til at arbejde med den tekniske side